

РЕШЕНИЕ

№ 1888

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12165** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД (Onholidays POLSKA Sp.z.o.o.) ЕИК [ЕГН], представлявано от председателя на управителния съвет Й. Х. чрез адв. Т. Т., срещу Заповед № Т-РД-27-161/29.11.2023г. на заместник-министър на туризма, с която е отказано предоставяне на държавна помощ (под формата на преки безвъзмездни средства) по Заявление № Т-ТП-52- 2/21.08.2020 г. съгласно чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП), обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (Загл. изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм. ДВ бр. 60 от 07.07.20 г.) и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С (2020) 1863), и нейните изменения С (2020) 2215 и С(2020) 3156.

В сезиращата съда жалба са изложени съображения за нищожност на оспорената заповед на основание чл. 177, ал. 2 АПК, като издадена в противоречие с влязло в сила съдебно решение № 5765 от 14.06.2022г. на Върховния административен съд, Шесто отделение, постановено по адм. д. № 12425 по описа за 2022г. В тази връзка се сочи, че отказът е втори по ред след издаването на Заповед № № Т-РД-27-159/23.12.2023г., която е отменена с посоченото съдебно решение и делото е върнато на административният орган за ново произнасяне по подаденото заявление,

при съобразяване със задължителните мотиви изложени в решението по тълкуване и прилагане на закона. В жалбата се сочи, че за да постанови отказа, обективиран в оспорената заповед, административният орган се е позовал на т. 4, от раздел VIII на Насоките за кандидатстване, които са били предмет на разглеждане и тълкуване в отменителното решение на ВАС. В последното е прието, че заключението, че дружеството жалбоподател не е изпълнило изискванията за получаване на помощта, заложили в Насоките за кандидатстване, е в противоречие със ЗМДВИП. Жалбоподателят посочва също, че в оспорената заповед липсват каквито и да било съображения, поради които административният орган не е спазил задължителните указания по тълкуването и прилагането на материалния закон, дадени с влязлото в сила съдебно решение, което се явява демонстративно незачитане на правовия ред в Република България и задължителната сила на съдебните решения, постановени по реда на АПК. Соци се също така, че от постановяването на отменителното съдебно решение до издаването на заповедта са изтекли повече от 17 месеца, което следва да се счита за целенасочено действие срещу интересите на туроператора, с което практически той е лишен от възможността да ползва помощта в периода, в който му е била нужна и го принуждава и практически го е принудила да търси други източници за привличане на средства на висока цена, с което са му нанесени допълнителни вреди и загуби. В заключение е отправено искане да бъде обявена нищожността на посочената заповед, алтернативно е отправено искане същата да бъде отменена изцяло, като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения акт, като се представят писмени бележки. Претендират се разноси, съгласно приложен списък.

Ответникът заместник - министърът на туризма чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а актът потвърден като правилен и законосъобразен. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение. Представят се писмени бележки. Прави се възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Административен съд София град, в настоящия състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че производството пред административния орган е започнало по подадено заявление № Т-ТП-52-2/21.08.2020г. от „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД с искане за предоставяне на държавна помощ по реда на чл. 26 от ЗМДВИП, фаза 1 - за периода 14.05.2020г. – 31.12.2020г. Според представената със заявлението документация кандидатът има право да извършва туроператорска дейност, за което обстоятелство представя Удостоверение от специален регистър с №9454/17.06.2015 г. и извадка от Централен регистър на туристическите организатори и предприемачи, улесняващи закупуването на свързани туристически услуги в превод на български език от полски. Към заявлението са представени под опис необходимите документи с номера от 1 до 14 включително, в т.ч. и договор от 25.05.2015 г. в превод на български език, сключен между дружество „Рейнбоу Турс“ АД, в качеството на Продавач и „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД като Купувач.

Във връзка с подаденото заявление и попълнени документи с вх. №Т-ТП-52-2/22.10.2020 г. относно получаване на държавната помощ, до дружеството жалбоподател е било изготвено писмо на 07.12.2020 г., с посочени несъответствия в

документацията, които същото следва да поправи. С писмо вх. №Т-ТП-52-20/11.12.2020 г. кандидатът е представил копие на заверено писмо от представител на „Рейнбоу Турс“ АД и от законния представител на „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД, с което уведомяват, че договорите, подписани между „Рейнбоу Турс“ АД и превозвачите – Ентър Еър, Сمارт Уингс и туроператор К. Т. за летния сезон на 2020 г., са конфиденциални и не могат да се предоставят копия от тях. Потвърждават също, че е представен Списък на притежателите на Сертификат за въздушен превозвач, от който е видно, че посочените превозвачи имат сертификати за извършване на полети за неопределено време.

Изготвен е доклад № Т-93-00-3467/22.12.2020г. от нарочна група по Заповед № Т-РД-16-290/01.09.2020г. изм. със Заповед № Т-РД-16-355/30.11.2020г., в който се установява, че единственото неизпълнение на изискванията на Насоките за кандидатстване от страна на жалбоподателя, е обстоятелството, че не е представил доказателства, че използва въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до България с цел туризъм. Въз основа на така изготвения доклад е издадена Заповед № Т-РД-27-159/23.12.2020г., с която е отхвърлено искането на „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД по заявление № Т-ТП-52-2/21.08.2020г. за предоставяне на държавна помощ по чл. 26 от ЗМДВИП. Посочената заповед е обжалвана по съдебен ред, като с решение № 6062 от 26.10.2021 г., постановено по дело № 724/2021, съдът е отхвърлил жалбата срещу административния акт. Съдебното решение е обжалвано пред Върховен административен съд на Р България, като с [решение № 5765 от 14.06.2022 г.](#), постановено по адм. дело № 12425/2021 г. по описа на ВАС, е отменена Заповед. № Т-РД-27-159/23.12.2020г. и делото е изпратено като преписка на административния орган – министъра на туризма за ново произнасяне по заявление № Т-ТП-52-2/21.08.2020г. на „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД при съобразяване с мотивите на съдебното решение.

Със Заповед № Т-РД-16-403/04.11.2022 г., изм. и доп. със Заповед № Т-РД-16-67/13.02.2023 г., изм. със Заповед № Т-РД-16-139/30.03.2023 г. и изм. и доп. със Заповед № Т-РД-16-301/04.09.2023 г. на министъра на туризма е назначен състав на постоянно действаща оценителна комисия /ПДОК/, със задача да преразгледа проектните предложения (заявления) по различните програми, схеми или мерки за безвъзмездна, държавна или минимална помощ, администрирани от Министерството на туризма, които след влязло в сила решение са върнати на административния орган за ново произнасяне. Изготвен е доклад № Т-93-00-2470/25.09.2023г. /последен по ред/, в който ПДОК е приела, че извършената комплексна оценка от РГ 4 по подаденото заявление № Т-ТП-52-2/21.08.2020г. е осъществена изцяло в съответствие с утвърдените Насоки за кандидатстване за прилагане на схемата за държавна помощ. ПДОК е приела, че текстът на т. 4, раздел VIII от Насоките за кандидатстване, а именно: „Заверено от законния (законните) представител/и или упълномощено от него лице копие от сключен договор с въздушен превозвач с валиден оперативен лиценз за изпълнение на въздухоплавателна услуга полет до Република България, сключен и изпълнен в периода от 14.05.2020г. до 24.12.2020г.“, не накърнява целостта на вътрешния пазар на ЕС и не пречи на осигуряването на равни условия на конкуренция на туроператорите, които не договарят пряко с въздушни превозвачи, с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България, с цел туризъм. Според отразеното в доклада, Насоките за кандидатстване имат характер на

задължителни правила и спрямо тях РГ 4 е извършила проверка за допустимост и оценка на постъпилото от жалбоподателя заявление № № Т-ТП-52-2/21.08.2020г., като последният е бил запознат с Насоките за кандидатстване. При тези изводи, ПДОК е потвърдила констатацията на РГ 4 за недопустимост на постъпилото заявление от „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД на основание на т. 4, раздел VIII от Насоките за кандидатстване, тъй като дружеството не е представило заверено от законния представител на туроператора копие на сключен договор с въздушен превозвач с валиден оперативен лиценз за изпълнение на въздухоплавателна услуга полет до Р. България, сключен в периода от 14.05.2020г. до 31.12.2020г. и е предложила да се издаде заповед за отказ от предоставяне на държавна помощ. В тази връзка е издадена и оспорената в настоящото производство заповед № Т-РД-27-161/29.11.2023г. на заместник-министър на туризма, с която е отказано предоставяне на държавна помощ (под формата на преки безвъзмездни средства) по Заявление № Т-ТП-52- 2/21.08.2020 г. съгласно чл. 26 от ЗМДВИП, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (Загл. изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм. ДВ бр. 60 от 07.07.20 г.) и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С (2020) 1863), и нейните изменения С (2020) 2215 и С(2020) 3156, на кандидат „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД. В заповедта са възпроизведени изводите изложени в издадения доклад № Т-93-00-2470/25.09.2023г. като отново е посочено, че текстът разписан в т. 4, раздел VIII от Насоките за кандидатстване, въз основа на който се основава процесният отказ, не накърнява целостта на вътрешния пазар на ЕС и не пречи да се осигурят равни условия на конкуренция на туроператори, които не договарят пряко с въздушни превозвачи, с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до България, с цел туризъм. Отново е посочено, че Насоките за кандидатстване имат задължителен характер. С тези повторно изложени в оспорената заповед аргументи е прието, че е налице несъответствие с изискванията разписани в Раздел VIII, т. 4 от Насоките за кандидатстване, тъй като кандидатът не е представил доказателства (сключени договори), че използва въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм.

По делото са приобщени писмените доказателства, съставляващи административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна- адресат на оспорения акт и с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

На първо място следва да се отбележи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – заместник – министър на туризма, комуто са делегирани правомощия да издава и подписва заповеди за отпускане или отказ от предоставяне на държавна помощ по Схема за държавна помощ – Фаза 1 „Държавна помощ за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за

изпълнение на чартърни полети до Р. България, съгласно т. 4 от приложена по делото заповед № Т-РД-16-361/9.11.2023г. на министъра на туризма, издадена на основание чл. 26, ал. 2 и чл. 26, ал. 4 от Закона за администрацията /ЗА/. При предоставянето на конкретната държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства на крайните ползватели, министърът на туризма има качеството на администратор на държавна помощ по смисъла Закона за държавните помощи, съгласно която "администратор на помощ" е всяко лице, което планира, разработва, управлява, уведомява и докладва предоставянето на държавна помощ и минимална помощ. В тази връзка и с оглед обстоятелството, че Министерство на туризма, съобразно нормата на чл. 25, ал. 1 от Закона за администрацията се ръководи от министъра на туризма, именно последният е компетентен да проведе процедура по предоставяне на процесната държавна помощ, като тези си правомощия по силата на чл. 26, ал. 2 от ЗА той може да делегира на своите заместници и да определя техните функции.

На следващо място е необходимо да се разгледа възражението на жалбоподателя за нищожност на оспорваното решение в контекста на чл. 177, ал. 2 от АПК, чиято разпоредба установява специфично основание, което може да доведе до прогласяване нищожността на административен акт. Предпоставките за прилагане ѝ са две - наличие на влязло в сила съдебно решение и противоречие на издадения административен акт с това решение.

Съгласно чл. 297 от ГПК влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

Съгласно постановеното по дело адм. дело № 12425/2021 г. по описа на ВАС съдебно решение, а и от приложените по делото доказателства се установява, че в хода на първоначално извършената проверка от кандидата е представен договор от 25.05.2015 г. в превод на български език, сключен между дружество „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД като Купувач и „Рейнбоу Турс“ АД, като Продавач. Съгласно чл. 1 от така представения договор, „Рейнбоу Турс“ АД в качеството на Продавач, декларира, че е страна по договор за изпълнение на транспортна услуга – договор за чартър, сключен с въздушните превозвачи, изброени в сезонните приложения към договора. В чл. 2 е посочено, че Продавачът декларира, че договорът сключен с Превозвача, го упълномощава и позволява да изпълнява задълженията произтичащи от този договор, за полетите, извършвани от Превозвача в количеството, срокове и дестинации, съгласно Сезонните приложения към договора.

Съобразно постигнатото между страните съгласие Продавачът „Рейнбоу Турс“ АД се задължава да продаде на Купувача блоковете (квотите на самолетни места), посочени в Сезонните приложения, а Купувачът се задължава да закупи тези квоти за самолетни места при условията на този договор и Сезонните приложения. Въпросните квоти са блокове от невъзвръщаеми места – с гарантирано плащане и трябва да бъдат изплатени изцяло, независимо дали Купувачът ги ползва или не. Офертата за продажба на места, съдържаща се в договора и на основание чл. 5 от него, се счита за валидна, при условие, че Превозвачът поотделно е получил всички необходими разрешителни и потвърждения за слотовете за всяко летище. Към договора са приложени Сезонните предложения към чартърното споразумение от дата 25.05.2015 година. От доказателствата по делото се установява също, че в съответствие с чл. 27, ал. 6 от Закона за туристическите пакети и свързаните туристически услуги от 24.11.2017 г. на Полша, дружество „Рейнбоу Турс“ АД също е вписано в Централния

регистър на туристическите организатори и предприемачите, улесняващи закупуването на свързани туристически услуги, като предметът му на дейност касае и предоставяне на туристически пакети с чартърни полети – до европейски и неевропейски държави. За изпълнение на изискванията при подаване на заявление за кандидатстване и доказване на реалното изпълнение на сключения с „Рейнбоу Турс“ АД договор за закупуване на туристически услуги, жалбоподателят е приложил заверени списъци с туристи, настанени с ваучери на територията на България и за осъществени чартърни полети с дружества превозвачи, притежаващи съответния лиценз.

Съобразявайки разпоредбите на чл. 177 от АПК и чл. 297 от ГПК, релевантен по делото е въпросът дали органът се е произнесъл съгласно указанията, дадени в решение № 5765 от 14.06.2022 г., постановено по административно дело № 12425/2021 г. по описа на ВАС. С влязлото в сила съдебно решение № 5765 от 14.06.2022 г., постановено по административно дело № 12425/2021 г. по описа на ВАС са дадени задължителни указания във връзка с тълкуването и прилагането на закона, като предмет на проверка в настоящото производство е доколко административният орган е спазил тези указания.

С посоченото решение, съдът е отменил, като незаконосъобразна Заповед № Т-РД-27-159/23.12.2020г. на заместник-министър по икономиката и демографската политика и министър на туризма, с която е отхвърлено искането на жалбоподателя по заявление за предоставяне на държавна помощ по чл. 26 от ЗМДВИП, като преписката е върната на компетентния административен орган за ново произнасяне по същото заявление при съобразяване с мотивите на решението. За да постанови този резултат, освен процесуалната незаконосъобразност на оспорения административен акт, съдът е приел, че същият е издаден и в противоречие с материалния закон т.е. съдът е подложил на преценка материалната законосъобразност на акта, като е приел, че заповедта е издадена в противоречие със съдържанието на чл. 26, ал. 1 от ЗМДВИП, за което са изложени подробни и задълбочени съображения в тази насока. Макар в оспорената заповед и доклад, въз основа на който същата е издадена да е посочено, че е във връзка със съдебно решение № 5765 от 14.06.2022 г., по адм. дело № 12425/2021 г. по описа на ВАС, то от изложеното в тях е видно, че е формиран извод в напълно обратния смисъл на този приет в съдебното решение, а именно, административният орган приема, че въведеното ограничение в текста на т. 4, раздел VIII на Насоките за кандидатстване не накърнява целостта на вътрешния пазар на ЕС и не пречи да се осигурят равни условия на конкуренция на туроператори, които не договарят пряко с въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до България с цел туризъм.

Указанията на съда са ясни, а именно, че административният орган следва да приеме, че нормата на чл. 26 ЗМДВИП не ограничава, а напротив дава право на избор на туроператора да избере как ще му бъде предоставена транспортната услуга – лично от въздушния превозвач, притежаващ този лиценз или опосредено. Посочената разпоредба предвижда, че Министерството на туризма предоставя на туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на

чартърни полети до Република България с цел туризъм, държавна субсидия в размер на 35 евро за всяка седалка от максималния пътнически капацитет на самолета за всеки полет, което следва да се извърши две години след отмяната на извънредното положение. Изрично в съдебното решение се сочи, че правилото в чл. 26 ЗМДВИП не поставя друго изискване за туроператорите, които осъществяват дейност с цел туризъм и чартърни полети до България. Следователно, въведено в т. 4, Раздел VIII от Насоки за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ по Фаза 1, изготвени от министъра на туризма, изискване да бъде представен договор с въздушен превозвач с посочения лиценз, който да е сключен между него и туроператора, е в противоречие със съдържанието на чл. 26, ал. 1 ЗМДВИП. Безспорно ЗМДВИП като по-висок по степен нормативен акт е следвало да бъде приложен, доколкото въведеното в т. 4, Раздел VIII от Насоки за кандидатстване изискване му противоречи, без оглед на задължителния им характер. В тази връзка по никакъв начин не са съобразени дадените от съда указания по тълкуването и прилагането на материалния закон. Напротив, както и в предходно издадената заповед, така и в процесната заповед органът по приходите е приел същите изводи и е тълкувал разпоредбата на чл. 26 от ЗМДВИП в противоречие с даденото такова в отменителното съдебно решение, като двете заповеди са идентични, а именно отказва се предоставянето на процесната държавна помощ, единствено с аргумента, че туроператорът не е представил доказателства, че използва въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България, с цел туризъм.

Вместо да изпълни съдебно решения № 5765 от 14.06.2022г., постановено по административно дело № 12425/2021 г. по описа на ВАС, административният орган самостоятелно е тълкувал и приложил закона, като е допуснал несъобразяване с постановеното съдебно решение. Изрично също така в отменителното касационно решение се сочи, че по делото не е било спорно, че „Рейнбоу Турс“ АД е преговарял с Ентър Еър и Сمارт Уингс, от които е закупил билети за чартърни полети до България, и за които по делото има данни, че притежават валиден оперативен лиценз за осъществяване на услугата въздушен транспорт чрез чартърни полети до България. В тази връзка със съдебното решение са дадени указания на административния орган отново да се произнесе по подаденото заявление, след като на основание чл. 35 и чл. 36 от АПК изиска доказателства за валидни оперативни лицензи и техния срок на действие за авиопревозвачите, които са представили транспортната услуга – полет до Република България, изпълнен в периода 14.05.2020 г. – 31.12.2020 г. на туроператора „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД чрез „Рейнбоу Турс“ АД по договора му от 25.05.2015 година. Въпреки изрично дадените съдебни указания в тази насока, в хода на административното производство не са предприети каквито и да било действия за събирането на тези нови доказателства. Вместо това, назначената ПДОК е потвърдила констатациите на РГ 4, участвала при проверката и издаването на предходно отменената заповед.

Повторно издаденият акт, включително отказ, със същото съдържание като отменения, не поражда правни последици. /арг от чл. 177, ал. 2 АПК/. Еднакво

е съдържанието, когато са разпоредени същите права и задължения на същите фактически основания. Нищожен е и актът, издаден в нарушение на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на закона. Администрацията е обвързана от съдебните решения по административни дела и в частност в настоящия случай административният орган действа в условията на обвързана компетентност, наложена му от задължителните указания по тълкуване и прилагане на материалния закон от съда. / Решение № 7762 от 26.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 748/2015 г., VI отд/. В разпоредбата на чл. 177, ал. 2, изр. първо от АПК изрично е посочено, че актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда са нищожни. При систематичното тълкуване на правната норма в контекста на ал. 1 от чл. 177 от АПК, следва да се приеме, че се имат предвид правните ефекти на съдебното решение. Отменителното решение е задължително и за решаващия съдебен състав, който се произнася за законосъобразността на административния акт предвид установената фактическа обстановка по спора, при идентичност в предмета и на приложимата правна норма.

При новото си произнасяне административният орган не е съобразил указанията на съда по тълкуването и прилагането на материалния закон от гл. т. установеното неправилно подвеждане на относимите факти и обстоятелства под действието на ангажираните правни норми. Така, при непроменена фактическа обстановка /нови факти и обстоятелства не са посочени, съответно взети предвид/ административният орган отново е установил липсата на всички изискуеми според него изисквания по ЗМДВИП, като се е позовал на Насоките за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ фаза 1 „Държавна помощ за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм“ отново е постановил отказ да се предостави държавна помощ по чл. 26 от ЗМДВИП, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (Загл. изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм. ДВ бр. 60 от 07.07.20 г.) и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С (2020) 1863), и нейните изменения С (2020) 2215 и С(2020) 3156., в противоречие с дадените от съда задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона /решение № 5765/14.06.2022 г. по адм. дело № 12425/2021 г. на ВАС, и съответно - в пряко нарушение на разпоредбата от чл. 177, ал. 1 от АПК. Следователно санкцията на чл. 177, ал. 2 от АПК, е свързана с неизпълнение на задължение, посочено в мотивите на съдебен акт, постановен по спор, който се ползва със сила на пресъдено нещо. Противоречието на обжалваната заповед със задължителните указания на съда по адм. дело 12425/2021г. е основание за обявяване на нейната нищожност – чл. 177, ал. 2 във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на изложените в мотивите на съдебното решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

По водене на делото пред настоящата инстанция жалбоподателят е

направила разноси, които съгласно приложен списък, и документи за извършено плащане по банков път са в общ размер на 3 649, 98 лв. в т.ч. 50 лв., заплатена държавна такса и 3 599,98лв. заплатено възнаграждение за процесуално представителство, които с оглед изхода на спора и направеното искане има право да му бъдат възстановени в пълен размер като съответстващи на фактичката и правна сложност на спора ,независимо от съевременно направеното възражение за прекомерност.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро във вр. с чл. 177, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд –София – град

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Заповед № Т-РД-27-161/29.11.2023г. на заместник-министър на туризма, с която е отказано предоставяне на държавна помощ (под формата на преки безвъзмездни средства) по Заявление № Т-ТП-52- 2/21.08.2020 г., съгласно чл. 26 от ЗМДВИП, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (Загл. изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм. ДВ бр. 60 от 07.07.20 г.) и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С (2020) 1863), и нейните изменения С (2020) 2215 и С(2020) 3156.

ИЗПРАЩА делото като преписка на административния орган – заместник-министъра на туризма за ново произнасяне по заявление № Т-ТП-52-2/21.08.2020г. на „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД, съгласно задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Министерство на туризма да заплати на „ОНХОЛИДЕЙС ПОЛША“ ООД (Onholidays POLSKA Sp.z.o.o.) ЕИК [ЕГН] разноси по делото в размер на 3 649, 98 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: